

POT SLAKOVE
IN PAVČKOVE *mladosti*

Da spet bom uzel harmoniko
Ko na zemljo mrak se spusca,
se za gori oglaša zvon.
Noc se spuscas, noc prihaja,
jaz pa sam bom spet ostal.

Da spet bom uzel harmoniko
in zagnal si pesnico,
ki spomnila me bo na te,
ki ramila si mi srce.

V večerih dolgih sam sem zdaj
a moj spomin beži nazaj
nazaj v trenutke srečnih dni,
ki si mi jih dala tisoč.

Pesem vsak večer odmerava,
vsak večer me boli srce,
in spomin na dneve srečne
v oči privabi mi solze.

Lojze Slak (z velike plošče: Deset veselih let)

(1932-2011)

Lojze Slak

Rodil se je 23. julija 1932 v vasi Jordankal blizu Mirne Peči na Dolenjskem. Mladost je večinoma preživel pri stari mami na Malem Kalu, kjer je spoznal diatonično harmoniko, s katero sta postala nerazdružljiva. Že pri petnajstih letih je prvič samostojno igral na poroki. Leto 1957 je prelomnica v njegovi karieri, na radijski oddaji Pokaži, kaj znaš! je očaral strokovno javnost in poslušalce. Dve leti zatem je s tremi brati sestavil Ansambel bratov Slak, leta 1964 je na enem od svojih nastopov na Radiu Ljubljana spoznal pevsko skupino Fantje s Praprotna in nastal je eden naših najboljših in najbolj izvirnih ansamblov.

Lojze je imel absolutni posluh in je do popolnosti osvojil ter obvladal diatonično harmoniko. Za boljše izražanje je iznašel in ji dodal poseben gumb, znan kot Slakov gumb, s katerim je pomembno prispeval k razvoju diatonične harmonike. S svojim bogatim opusom, ki obsega 32 velikih plošč, 51 kaset, 34 zgoščenk in drugo, ter z vrhunskim igranjem je dal narodno-zabavni glasbi ugled in veljavo, veliko njegovih skladb je ponarodelih, mnogim mladim ansamblom je nedosegljiv vzornik. Za svojo ustvarjalnost je prejel številna ugledna domača in tuja priznanja, tudi visoko državno odlikovanje častni znak svobode Republike Slovenije. Je častni občan občine Mirna Peč.

Mirnopeski zvon

Zeleni grrci in doline
v okviru žametnih gozdov,
mi vedno vračajo spomine
in znova vabijo domov.

Ta lepi košček domovine,
le tja se vedno vračal bom,
v uzenožje pravljične pečine,
kjer poje mirnopeski zvon.

Lojze Slak (z velike plošče: Leto 2000)

Dopotnik

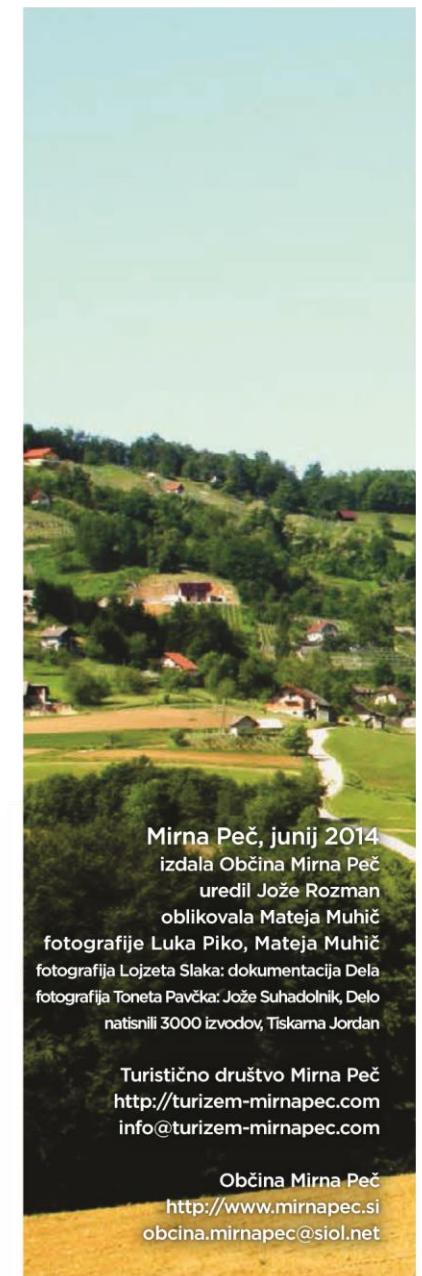
Ko hodis, pojdi zmeraj do konca.

Spomladis do rožne cvetice,
poleti do zrele pšenice,
jeseni do polne police,
pozimi do snežne kraljice,
v knjigi do zadnje vrstice,
v življenju do prave resnice,
a v sebi – da rdečice
čez eno in drugo lice.

A če ne prideš ne prvič ne drugič
do krova in pravega kova,
poskusí

unovic
in zapet
in znova.

Tone Devček (Najhen dober dan;
Dolenjska založba 1992, Nova mesto)

Mirna Peč, junij 2014

izdala Občina Mirna Peč

uredil Jože Rozman

oblikovala Mateja Muhič

fotografije Luka Piko, Mateja Muhič

fotografija Lojzeta Slaka: dokumentacija Dela

fotografija Toneta Pavčka: Jože Suhadolnik, Delo

natisnil 3000 izvodov, Tiskarna Jordan

Turistično društvo Mirna Peč
<http://turizem-mirnapec.com>
info@turizem-mirnapec.com

Občina Mirna Peč
<http://www.mirnapec.si>
obcina.mirnapec@siol.net

POT SLAKOVE IN PAVČKOVE

mladostí

Dodataki o poti

Dolžina 12,2 km

Višinska razlika 190 m

Čas hoje 3 h

Glavne točke

- 1 Začetek poti v Mirni Peči pred cerkvijo sv. Kancijana
- 2 Spomenik padlim borcem NOB v 2. svetovni vojni
- 3 Rojstna hiša motociklista-dirkača in letalca Ludvika Stariča, Letečega Kranjca
- 4 Športno igrišče z brunarico
- 5 Domačija Barbovih, hiša Slakove mladosti, spomenik Lojzetu Slaku
- 6 Cerkev sv. Device Marije Vnebovzete v Hmeljčicu
- 7 Pavčkov rojstni kraj, spomenik Tonetu Pavčku, spominska soba, cerkev sv. Jurija v Šentjuriju
- 8 Osnovna šola Toneta Pavčka

Legenda

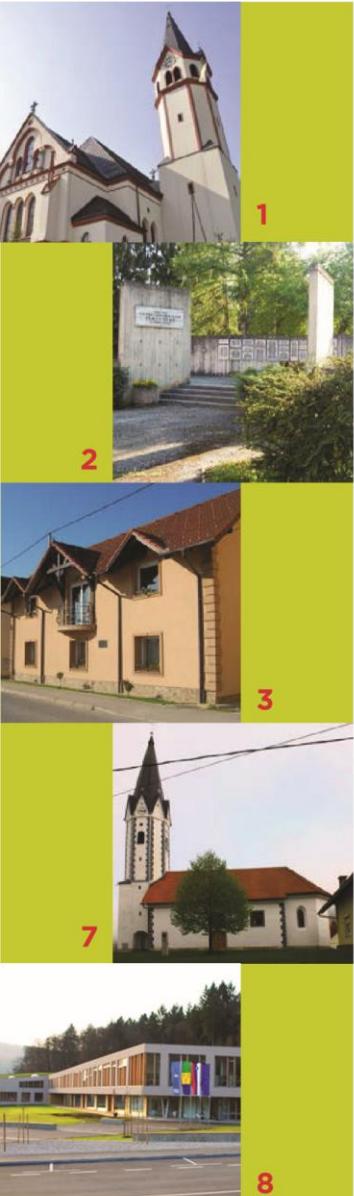
- staro trško jedro, staro vaško jedro
- naravne vrednote
- sakralni spomenik
- kraška jama
- vinorodne lege
- razgledna točka
- info tabla
- gostinska ponudba

Gostinska ponudba

A Gostilna Novjan	07 30 78 027
B Okrepčevalnica Rajske kotiček	041 328 107
C Pr' Hilapc	041 601 525
D Izletniška kmetija Barbo	070 593 055
E Vaško središče Šentjurij	07 39 36 100
F Gostilna Spolar	041 453 154
G Gostilna Ogulin	07 30 78 390

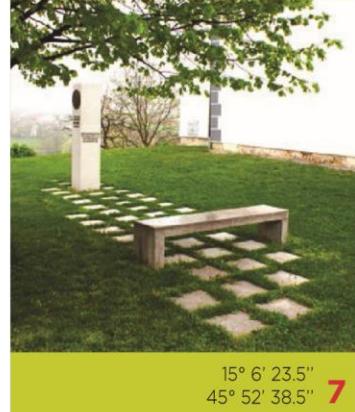
Glavne točke

Do spomenika **Lojzetu Slaku**, ki ga predstavlja kamniti steber, na katerem je bronasta plošča z reliefnim portretom glasbenika, vodi pot s 37 okroglimi betonskimi tlakovci, ki so razporejeni tako kot tipke na diatonični harmoniki z znamenitim Slakovim gumbom.

15° 7' 9.3"
45° 51' 50.8" 5

Šentjurij

15° 6' 23.5"
45° 52' 38.5" 7

Spomenika je zasnoval arhitekt Tomaž Slak v sodelovanju z Leopoldom in Marijo Mojco Pungerčar, bronasta portreta sta delo kiparke Alenke Vidrgar.

Kamniti steber spomenika **Tonetu Pavčku** simbolizira njegovo pokončno življenjsko držo. Na njem je bronasta plošča z reliefnim portretom pesnika, ob stebru pa je v obliki potke do bližnje lipe položenih 42 betonskih tlakovcev, kolikor je Pavčkovi objavljenih del.

Tone Pavček

(1928-2011)

Rodil se je 29. septembra 1928 v Šentjuriju pri Mirni Peči na Dolenjskem. Prvi razred osnovne šole je obiskoval v Mirni Peči, potem so ga prešolali v ljubljansko Marijanišče. Vihra druge svetovne vojne ga je nekaj časa vrnila v rojstni kraj, kamor se je vedno rad vračal. V Ljubljani je končal klasično gimnazijo, leta 1954 diplomiral na pravni fakulteti, nato služboval kot novinar pri Ljubljanskem dnevniku in Ljudski pravici, kot urednik na RTV Slovenija, bil je ravnatelj Mladinskega gledališča v Ljubljani, predsednik Društva slovenskih pisateljev, do upokojitve leta 1990 glavni urednik Cankarjeve založbe in do smrti redni član Slovenske akademije znanosti in umetnosti. Politični pogum je pokazal 8. maja 1989, ko je na množičnem protestnem zborovanju na Kongresnem trgu v Ljubljani prebral Majniško deklaracijo z zahtevo po suvereni državi slovenskega naroda.

V literarno zgodovino se je neizbrisno vpisal leta 1953 kot soavtor zbirke Pesmi štirih z Menartom, Zlobcem in Kovičem. Ves čas je neumorno pesnikoval, pogosto za otroke, prevajal, pisal eseje. Je častni občan mestnih občin Novo mesto in Ljubljana ter občine Mirna Peč, po njem se imenuje nova osnovna šola v Mirni Peči. Za svoje delo je veliki mojster slovenske besede prejel številne nagrade in odlikovanja, tudi najvišje slovensko kulturno priznanje, Prešernovo nagrado.

Šentjurje

Ta je moja najlepša vas.
Vas med sedmimi gricemi.
Tam ima zemlja obraz,
ki na nebesa lici.

Tam se je bog do tal
v radodarnosti sklonil
in lepoto razdal
za prijazen bogom.

Tam mi je segla dlani,
drhteca v ljubezni,
v sinji cvetoči lan
po kitico pesmi.

Tam mi trte ženo,
tam mi pojajo ptici
in troštajo me mladiči,
da z njimi mi bo lepo.

Tam med sedmimi gricemi
je bil v vasi moj dom.
Tam se mi vse uresniči,
kadar umrl bom.

Tone Pavček Revija Rast, December 2010, Nova mesto)